

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 81
din 03. 02. 2009**

Dosar nr: 330/2008

Petiția nr: 6.129 din data de 23.04.2008

Petent: E Ș

Reclamat: Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea, Tribunalul Vrancea,

Obiect: petentul consideră că a fost condamnat pe nedrept la o pedeapsă privativă de libertate și instanțele au comis o eroare judiciară și un abuz în serviciu la adresa sa pentru că este de etnie romă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. E Ș

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Tribunalul Vrancea, loc Focșani, str Cuza Vodă, nr 8, jud Vrancea

I.2.2 Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea, loc Focsani, Strada Cuza Voda 43, jud Vrancea

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul consideră că din cauza apartenenței sale la etnia romă a fost condamnat pe nedrept la o pedeapsă privativă de libertate și Direcția Generală a Finanțelor Publice a comis un abuz în serviciu la adresa sa.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția nr. 6.129 din data de 23.04.2008 petentul arată că a fost condamnat pe nedrept, a executat o pedeapsă privativă de libertate, iar după ce a fost arestat i-a fost confiscată suma de 97 de milioane lei vechi.

3.2. Petentul consideră că a fost condamnat prin eroare judiciară și i s-a spus că fiind de etnie romă nu are niciun cuvânt de spus, că dosarul lui a fost pregătit și trebuia să se găsească o persoană vinovată.

3.3. Petentul afirmă că a atașat petiției toate actele doveditoare ale erorii judiciare și ale abuzului împotriva sa săvârșit de oamenii legii, susține că nu i s-a respectat dreptul la apărare, că s-a căutat încredințarea sa, iar instanța nu a făcut altceva decât să aprobe și i s-au confiscat banii. Petentul menționează că este în curs de judecată la Înalta Curte de Casație și Justiție.

IV. Procedura de citare

4.1. Prin adresa nr. 6.464 din 06.05.2008 s-a adus la cunoștință petentului faptul că, în urma analizării conținutului petiției, Colegiul director a ridicat din oficiu excepția tardivității introducerii acesteia la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere că faptele sesizate s-au petrecut în anul 200, iar petiția a fost înaintată Consiliului în data de 23.04.2008.

4.2. Totodată, cu privire la aspectele sesizate, Colegiul director a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.3. Față de excepțiile invocate petentului i s-a asigurat posibilitatea să își formuleze propriile apărări.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1. Petentul semnaleză faptul că drepturile sale i-au fost încălcate deoarece este de etnie romă.

5.2. Petentul consideră că a fost condamnat pe nedrept, că nu i s-a respectat dreptul la apărare, că i s-a confiscat o sumă de bani și că Direcția Generală a Finanțelor Publice a săvârșit un abuz în serviciu în cazul său.

5.3. Petentul afirmă că are documente care dovedesc cele susținute în petiție și că este în curs de judecată la Înalta Curte de Casație și Justiție.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, prin petiția adresată Consiliului, petentul consideră că drepturile sale au fost încălcate pentru că este de etnie romă.

7.1. În drept, Analizând susținerile petentului și raportat la obiectul plângerii, Colegiul Director observă că, în exercitarea competențelor sale, este chemat să se pronunțe cu privire la aspecte corelative înfăpturii actului de justiție, în speță în cursul desfășurării procedurilor în fața instanțelor de judecată. Constituția României în art.1 alin.4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, relativ la criticile petentului.

7.2 Corelativ acestui aspect Colegiul Director ia act de Decizia nr.322/2001 publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care Curtea Constituțională reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul

Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.(1) din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se desfășurează, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

7.3. Colegiul ia act de prevederile art.125 alin. 1, alin.2. și alin.3 din Constituția României care statuează înfiptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate. (vezi în acest sens hotărîrea pronunțată în cauza Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, parag. 45, coroborat cu hotărârile pronunțate în cauzele Benthem v. the Netherlands, 23 October 1985, Series A no. 97, p. 17, para. 40; H. v. Belgium, 30 November 1987, Series A no. 127, p. 34, para. 50; and Belilos v. Switzerland, 29 April 1988, Series A no. 132, p. 29, para. 64).

7.5. Astfel, în raport cu petiția, așa cum este formulată, Colegiul Director reține că în cauză sunt aplicabile principiile organizării și înfiptuirii justiției în țara noastră, transpuse în Constituția României și care statuează în art. 126 alin.1 că „În România justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”, fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul Director este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil sau penal. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

7.6 Pe de altă parte, reținem că textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

7.7. Colegiul ia act ca potrivit Legii nr.304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară, cu modificările și completările ulterioare, art.7 că: „(1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. (2) Justiția se realizează în mod egal

pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea nr.328 din 25 august 2005 și publicat în Monitorul Oficial nr. 815 din 8 septembrie 2005 prevede în art.7 că: „Judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor” iar în art.8 „Judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte egalitatea cetățenilor în fața legii, asigurându-le un tratament juridic nediscriminatoriu, să respecte și să apere demnitatea, integritatea fizică și morală a tuturor persoanelor care participă, în orice calitate, la procedurile judiciare.”

În același sens, Legea nr. 303 din 28 iunie 2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare art. 4 prevede că: „(1) Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”

7.8 . Legea nr. 303/2004 prevede în art. 97 că: „(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. (2) Exercitarea dreptului prevăzut la alin.1 nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.

Legea nr. 317 din 1 iulie 2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, prevede în art. 44: „Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată”.

7.9. Or, având în vedere considerentele expuse, prevederile legale invocate mai sus cât și petiția astfel cum este formulată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza măsurile dispuse de magistrați (judecatori sau procurori), nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative înlăptuirii actului de justiție, respectării actelor procedurale ori asupra hotărârilor judecătorești pronunțate de judecători, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

7.10. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de neкомпетенță materială a C.N.C.D. în raport cu faptele care fac obiectul plângerii privind magistrații invocați în speță, C.N.C.D. neputând să adreseze instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția necompetenței materiale a CNCD raportat la obiectul petiției;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA ANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

